

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De eadem d[omi]nica de nuptijs bonis [et] malis. ser. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

Ingalis: cū dicit thema. Hoc in istū signod
rū fecit. Quare chris voluit esse i nuptijs
z eas honorare pmo suo miraclo: dr Be/
da q̄ facere sibi putuū nuptiaz z m̄fimo/
nū verū: est quādo habet tres p̄ditiones
P̄: una p̄ditio est q̄ sponsi habeat rectaz
intentionē. s. celestiale: cogitādo qd̄ mouet
eos ad m̄fimonū. s. ad finē generādī p̄:
sem: ad gl̄iam dei: et supplendā cathedraz
illā zc. Tunc em̄ bñdictio dei. Sed quan/
do mouent intentionē bestiali cogitādo so/
lum delectationē zc. ad malā finē veniet.
Nota exemplū de illa puella Sara filia
Raguelis: quā mlti duxerūt in vxore rō/
ne pulchritudinis z diuitiaz zc. De q̄ su/
pra in finone p̄cedenti p̄e. j. in. s. P̄ores
p̄rabi matrimo. Nota quō diabo suffo/
cabat eos oēs zc. Idō dixit angel⁹ Tob.
vj. Audi me z ostendam tibi q̄ sunt quibus
p̄t p̄ualere demoniū: in eos q̄ iugia su/
scipiunt: vt deū a se et sua mente excludāt
z sue libidini ita vacent: sicut equ⁹ z mu/
lus q̄bus nō est intellect⁹. habet sup̄ eos
demoniū porestarē. Ideo hodie m̄fimo/
nia veniūt ad malū finē: qz vel nō pueni/
unt: sed sunt semp in rixa et discordia: vel
nō habent plem: vel si hñt sunt stulti z in/
firmi: z iō antiq̄? p̄stebant: z die nupti/
arū cōcabant et stabāt p̄ tres noctes cōti/
nentes: sed modo faciūt sicut equ⁹ et mu/
lus. Scda p̄ditio est bona z vera dilectio
int̄ eos. Si esset possibile amor p̄me heb/
domade deberet semp durare. Sed post/
q̄ sunt sociati vir despicit vxorem z vxor
vult dñari. Et idō dicit scriptura. Vult/
eres subditte estote vir⁹ sicut op̄ret in dño
Viri diligite vxores vras Col. ij. Nota
q̄ dñi suare fide mutuā zc. Irē mlier dz
obedire viro nisi in his q̄ sūt p̄tra dei zc.
Dicit vt expedit. Tertia p̄ditio est vt curēt
nutrire plem cū timore dei. Vult⁹ solum
curāt q̄ sūt fant z induci. Dicit exemplū d̄
illo q̄ cū duceret ad mortē p̄didit nasū pa/
tris dentib⁹ zc. Idō Eph. vj. Patres nol/
te ad iracundiā. i. dei. puocare filios vros
sed educate illos zc.

Eadem die dñica de nuptijs
Sermo. xiiij.

De tertia nu

ptie sacre sūt in chana Galilee.
Jo. ij. nuptie dicūt q̄rtuor mo/
dis. Primo em̄ dicunt nuptie ipse p̄sens
m̄fimonialis: q̄ est cā efficiens m̄fimonij.
Hoc mō accipit Hest. ij. Iussit p̄uiniuz
p̄parari pmagnificū cūctis p̄ncipib⁹ z ser/
uis suis p̄ p̄iunctiōe nuptijs Hest. ij. ff. de
reg. iu. Nuptias nō p̄uicet sed p̄sensu fa/
cit. Dicit nuptie ipse carnal copula seq̄ns
m̄fimonij. Hoc mō Gen. xxix. Tāde pos/
iti⁹ op̄rat⁹ nuptijs amore seq̄nt⁹ p̄ori fru/
lit. Tertio dicunt nuptie dotes q̄ dant vt
ro ad sup̄portāda onera matrimonij. Hoc
mō accipit Exod. xxj. Prouidebit puelle
nuptias z vestimta z p̄ciū pudicitie nō ne/
gabit. Quarto dñr nuptie ipm̄ p̄uiniū qd̄
in solēnitare m̄fimonij fieri p̄suevit. Hoc
mō accipit Gen. xxix. Vocat⁹ mltis amib⁹
coz turbis i dñuū: fecit nuptias. Et ita
accipit hic. De istis q̄ nuptijs erit fmo
Salutē vgo Maria zc. P̄io cōplemēto
fimonis exponēt p̄ba p̄posita q̄druplicē
fm̄ q̄ q̄druplex ē differētia nuptiaz. P̄i/
mo sūt nuptie historice siue lrales. Scdo
sunt nuptie Tropologicē siue morales.
Tertio sūt Allegorice siue diuiales. Quar/
to sūt Anagogice siue sup̄nales. P̄io q̄ nu/
ptie zc. Iste p̄hunk int̄ virū z vxorē. De q̄
bus hñ in euāgelio: z fieri dñt i chana gali/
lee die tertia. Chana interpretat⁹ zel⁹ z p̄car
amorē q̄ int̄ iuges esse dz. Eph. v. Viri
diligite vxores vras sic z chris dilexit eccl̄
clesiā z tradidit semetipm̄ p̄ ea. Et subdit
Viri dñt diligēt vxores suas vt corpa sua
q̄ vxorē suā diligit seipm̄ diligit: dz tamen
iste amor eē ordinat⁹ sub dō z ci⁹ mādāt⁹.
Nō em̄ dz aliqd̄ facere vir p̄ vxorē p̄ deus
nec ecōue: so: qd̄ faciūt qdā zc. Dicit vt ex/
pedit. Idō Hiero. z habet in decret. xxxij.
q. iij. Origo. Adulter inq̄t est i suā vxorē
amator ardētior: i aliena q̄ppe vxore ois
amor turpis ē: i sua nimis zc. Galilea p̄o
iterprat⁹ rota seu trāsmigratio. z designat
mōm q̄ sp̄ est in rota. Q̄m̄ mōs dicit a mo/
tū: qz sp̄ mouet triplici motu. s. locali. Nā
celi semp sūt in motu. Irē motu naturalē
corruptiōis z generatiōis: z qz bodie viu/
mus z cras morimur et corrupimur. Irē
motu sp̄iali seu morali: qz volūtates: dz

Dñica. I. post octa. epiphanie

stidia/et passiones hūane mutant. Job. xiiij. Homo natus de mltiere breui viues tempore: replet mltis mltis/qui qñ flos egreditur et greditur/et nunq̄ in eodē statu p̄manet. Sic et bona r̄palia. s. dignitates: officia/honores/glorie/regna/pompa/diuitie: semp sunt in motu. In p̄s. Dia sunt hoim tenui pendētia filo. Et subito casu q̄ valere ruunt. Quid? in lib. iij. de ponto. Jt̄ Boeti. Quid me felicez rotiens iactastis amici. Qui cecidit: stabili nō erat ille gradu. Jt̄ q̄ nuptie fiant in galilea designat q̄ nuptie solū in vita presentis et in mūdo isto durant. post mortem p̄o soluit vinculū nuptiale. Ro. vij. Que sub viro est mltier viuetē viro alligata est legi. Si autē mortu⁹ fuerit vir: soluta est a lege. Et h̄ in. c. penul. et si. de secūdis nuptijs. Et iō dicunt Theologi: Lanoniste et legitur: q̄ si vir mortu⁹ resurgeret: nō tenet recipere illā q̄ dum viueret fuerat vxor sua: nec eodē verso. Ratio est: q̄ matrimoniu⁹ p̄ mortem dissoluit: vt dictū est. Et in autē. de nupt. s. Deinceps. coll. iij. Obli-gatio autem semel extincta nūq̄ reuiviscit. l. qui res. s. Ad eam. ff. de solutio. ca. Queris. de conse. dist. iij. ergo r̄. Secus autē est in alijs sacramentis: p̄ferentib⁹ carac-terē cuiusmodi est baptisim⁹: crisma et ordō: q̄ talia nō sunt iteranda post mortē: si resurgeret baptizatus: p̄firmat⁹ vel ordō natus. Ratio differentie est: q̄ illa impri-mūre caracterē in ania indelebile: qui fundat in ipsa essentia anime/ sed matrimoniu⁹ non. Obligatio em̄ q̄ ex m̄rimonio orit⁹ et vinculū m̄rimoniale sunt ens ratiōis fundatū sup̄ corpibus coniugum. In eis corru-ptis corrumptis simul: et ipsa obligatio et vinculū m̄rimoniale. De his nota p̄ Joā. an. et alios in. c. Fraternitatis. de frigi. et malef. Similit̄ etiā post resurrectionē gē-nerale corporis si vir habuisset plures vxores vel eodē verso: nullum erit m̄rimoniū. Mar. xxiij. In resurrectione neq̄ nubent neq̄ nubent: sed erūt sicut angeli dei in celo. Ecce q̄ quō nuptie fiunt in Libana galilee. S. de thēma: q̄ die tertia facte sunt. p̄ tres dies significat̄ tria bona m̄rimonii in q̄bus consistit essentialit̄ matrimoniu⁹ p̄ter t̄m in triplici bono.

Prima dies est bonū prolis.

Secūda est bonum fidei.

Tercia est bonū sacramenti.

Ad hūc principale finē institutū est a deo m̄rimoniū in paradiso terrefr̄. Gen. i. Crescite et multiplicamini. Vel p̄ alia verba. Nūctos ex oslib⁹ meis. Gen. ij. c. in fi. Et nota in ca. vno. de voto. li. vj. In h̄ verum est. Si coniuges sunt potentes prolem facere: et intendit coniungere vt coniuges. Si vero impotentes sunt ad prolem: pos-sunt aliū finem honestū intendere: puta si nem euitande fornicatiōis si saltē sunt po-terentes ad actum carnalem: sic p̄trahunt se-nes. Vel etiā si nō ad hunc actū potentes sunt: possunt intendere finē sicut cohabitantes insimul vt frat̄ et soror: comunicēt sibi mutua seruitia et auxilia: vt in. c. Con-sultationi. de frigidis. Similit̄ etiā poten-tes sunt mascul⁹ et femina ad prolem ge-nerandā: nō tamen intendunt p̄trahere p̄-ter prolem: q̄ non intendit cohabitare sicut coniuges. sed sicut frat̄ et soror: p̄ finē aliu⁹ finem intendere sic fuit m̄rimoniū inter virginē et Joseph. Inter q̄s fuit verū m̄rimoniū: q̄uis nō esset inf̄ eos intentio salu-tem explicita prolem generandi: p̄ferentim ex parte virginis gl̄ose. Luc. j. Quō fiet istud qm̄ virū non cognoscit? Et habet in decretis. xxvij. q. ij. Beata maria. Et q̄ p̄ q̄ intentio ad plem nō est de essentia m̄rimoniū: neq̄ explicita neq̄ etiā implicita: sic p̄bat. c. Comissum. de sponsali. q̄uis si intentio non habendi proles exprimat per modum turpis conditionis nihil valeret m̄rimoniū propt̄ prohibitionē legis canonice. De q̄ in. c. ultimo de condi. appositis.

Secūda dies est bonū fidei qd̄ h̄z duos actus. Primus est affirmatiū⁹ vt. s. vir et vxor mutuo sibi debitu⁹ reddat. j. Coz. vij. Vxori vir debitum reddat: similis et vxori viro. Unde si petat debitū⁹ vir etiā in die festo: d̄z vxor reddere ei si vir mont⁹ duli-ctū nolit abstinere. Secūda actus est negati-uis: vt cū altero vel altera non polluat neq̄ ducat aliū virū viuentē p̄ timorē: et eodē verso r̄. Quāuis fuerit vir absens p̄ qua-drienntū causa captiuitatis vel pegrinatio-nis quinimo quātoctiq̄ annorū numero fuerit vir absens: non debz vxor aliū virū ducere: nisi certū nunciū recipiat de mortē te viri. Ut p̄bat. ij. c. In p̄sentia. de spon-

sal. Quāvis olim dicitur iure civili. ff. de. r. l. aliter fuerit ordinatū. vt in. l. vxores. ff. de diuor. r. l. d. repudijs. l. vxor. Que leges sunt hodie etiā de iure civili reuocatae vt in auten. hodie. l. de repu. q̄ sumit ex corpore. autē. vt liceat matri et aui. s. qd̄ aut. coll. viij. S; adhuc p̄ istos duos dies non perficitur matrimoniu: qz posset esse in tentio prolis et ablutio ad fides/ etiā inter concupiscētijs. Requirit ergo tertia dies q̄ sequit. Tertia ergo dies est bonū sacramenti: et accipit hūc sacramentū pro inseparabilitate. nō autē pro ipso sacramento matrimonij: qz sic nō est bonū/ sed est substantia inrimonij. vt notat. xxij. q. ij. om̄e. Est autē notandū q̄ quadruplex inseparabilitas debet esse in matrimonio ad perfectionē ipsius: vix inseparabilitas animoz/ cozpoz/ habitatiois/ et vinculi. Prima est animoz: que est essentia matrimonij quādo contrahit. S; etiā esse cōiunctio animorum in mutuo amore. Vide alibi. Secūda est cōiunctio cozpoz: de qua dicitur est alibi in alio f̄mone. Hec cōiunctio potest p̄ adulteriū alteri cōiugis separari. de diuor. r. l. ex literis. r. c. significasti. xxvij. q. ij. c. agardosa. Tertia est cōiunctio vinculi matrimonialis: et hec est inseparabilis/ nisi per mortē naturālē/ si matrimoniu est cōsummatū. si vero nō sit cōsummatū: est separabilis per ingressum religionis: q̄ est mors spiritalis. De cōuersi. coniu. verū. et. c. ex publico. Unde alta causa: nec papa posset dissoluere s; theologos. De quo videtur casus in. c. ex pre. et ibi per do. Abba. sicu. de cōuersi. coniu. Canoniste tamē dicunt contrariū: quozū opinio videtur p̄bari in dicto capi. ex publico. Quarta cōiunctio est habitatiois: quia debent simul habitare/ vt mutua sibi seruicia reddat. Ergo quattuor cōiunctioes debent esse inter cōiuges/ ad hoc vt matrimoniu eozū sit sanctum. H; cūtur autē ista tria bona dies/ ppter lucē gratie: que confert in matrimonio fidelij. Nam cū matrimoniu fidelij sit sacramentū noue legis: sequit q̄ ex eo confertur gratia instrumentali: quia sacramentū est nūsbilitas gratie/ vtilis for ma cuius imaginem gerit et causa existit. Unde sacramēta noue legis sunt/ et signa et causa gratie: ad differentiā sacramentoz

veteris legis/ que erāt tm̄ signa gratie. vt notat magr sen. in. iij. dist. j. Et ppter hoc reprobat opinio quorūdam canonistarū qui tenēt contrariū. vt notat Glo. c. signi ficante. qui matri. accu. pos. Dicunt em̄ q̄ in matrimonio nō confert gratia: allegantes duas rationes. Prima est q̄ in matrimonio interfuit pecunia/ s; dos. sed p̄ pecuniam nō confert gratia: quia pecunia est cōtraria gratie. Actū. viij. dixit Petrus ad Simōnē magum. Pecunia tua tecum sit in perditōe: quonia donū dei existima sti pecunia possideri. Secūda ratio: quia matrimoniu est cōmune fidelibus et infidelibus. De diuor. gaudem. et de cōsan. et affini. de infidelib. Infideles autē non sunt capaces gratie: qz sine fide impossibile est placere deo. Heb. xj. Sed ex p̄dictis p̄t; q̄ expositio siue oppositio ista est contraria veritati: et designat in hoc euangelio/ in quo dicit q̄ saluator: honoraui nū/ ptias triplēt honore. s. Primo per exhibitionē sue p̄sentie. Secūdo p̄ ostensionē sue potētie. Tertio p̄ infusionē vere credētie. Per qd̄ datur intelligit q̄ quādo m̄rimoniū cū dei timore contrahit: christus venit ad cōiuges p̄ gratia/ et cōuertit aquā concupiscētie carnalis in vinū charitatis: per quam fides viuunt q̄ prius foras morua erat. Nec obstant rōnes in cōtrarium allegate: qz ad primā dico q̄ pecunia non interuenit ppter sacramentū matrimonij/ s; ppter matrimonij onera supportanda: propter q̄ licent q̄s; ea q̄ als nō licerent. Si cut p̄t; in simili. Nam ppter onera matrimonij licitū est genero accipere fructū p̄ignozis vltra sortē in p̄ncipale sine v̄stio v̄surarie p̄auitatis: qd̄ als non liceret. qz fructus p̄ignozis regulariter cōputant in sortē. Probat hec in. c. salubiter. r. c. j. d. v̄suris. Ad secūda ratiōne dico q̄ matrimoniu infidelij nō est sacramentū quous sit verū matrimoniu: qz baptisimus est tā nua sacramentoz et fundamentū: vt in. c. ventēs. de p̄i. b; nō bap. et in. c. j. de cogna. spi. li. vj. Et iō nec mirū si gratia ex eo nō cōfertur: amplius dico q̄ in matrimonio fidelij nō cōferet gra. si cōiuges se nō dīponūt ad grām recipiendā: qz actū rō sunt in partē dispositio. Et ideo debet cōiuges se cū reuerētia p̄parare/ cū intēdū

Dnica. I. post octa. epiphanie

dunt strabere m̄imonū: p̄missa. s. contri-
tione p̄cōr̄. confessione z satisfactōe zc.
Alioquin non solū nō confert eis gr̄a: q̄n-
imo diabolus noīe Asmodeus super eos
accipit p̄tēz ex iusto dei iudicio. Uñ di-
xit angelus Raphael Tobie. Audi me z
ostendā tibi q̄ sunt quibz p̄ualere pōt de/
monū. in eos qui zingū ita suscipiūt vt
deū a se z a sua mēte excludāt z suelibi-
ni ita vacēt sicut equi z mulus quibz non
est intellectus. habet p̄tētem demonū sup
eos. Tob. vj. ¶ Scdē nuptie sunt Tro/
pologicē siue morales: q̄ sunt inter deū z
aiam fideliē. De quibz ¶ See. ij. Spōsabo
te mihi in fide. Iste strabunt die tertia. i.
tribus virtutibz theologicis. s. fide/ spe/ z
charitate informata. Et iō signant in cha-
na. i. in zelo amoris diuini celebrant. Uñ
apls. j. Lox. vj. Qui adheret deo yn̄ ip̄i-
rit est. j. Joā. iij. De charitate est: z qui
manet in charitate in deo manet z de⁹ in
eo. Si em̄ aliquis haberet fidē: nō adhuc
zingit cū deo. qz fides pōt esse informis
Sicut est in demonibz. Jac. ij. Demones
credūt z cōtremiscūt. Fide est in spe: q̄ntis
non sit p̄tē spes sine charitate sed p̄sum-
ptio. p̄ charitate ergo vn̄it hō deo. Hac ra-
tōe ap̄ls dicit qz charitas est excellētior: fi-
de z spe. j. Lo. xij. Nūc manēt fides/ spes
charitas tria hec: maio: hoz est charitas.
Dicunt autē strabi in Galilea. i. in mūdo
seu vita p̄senti: qz post moztē nō est status
ad q̄rendi charitate: qz nō est hō tūc in sta-
tu merēdi. Ps. Jō cōuertē p̄pls me⁹ b̄ie.
Et iste nuptie morales signāt p̄ cōiun/
ctōne amicōz inf̄ zingēs carnales: vt in
c. debitum. de bigamis. ¶ Terte nuptie
sunt allegorice siue diuinales: q̄ strabunt
inter ch̄m z eccliam. De q̄bz dicit Mar.
xij. Sile factū est regnū celozū hoi regi q̄
fecit nuptias filio suo zc. Iste cōtrabunt
de terto tpe gr̄e. Sunt em̄ tria tpa/ quali-
tres dies. Primū tps fuit legis nature: et
durauit ab Adā vsqz ad Moyse: q̄n̄ ho-
mines nō habebāt legē scriptā. h̄z viuēbāt
fm̄ legēz naturalis rōnis. De quo Ro. ij.
Lū em̄ gētes q̄ legēz nō h̄nt naturalit̄ ea
q̄ legis sunt faciūt zc. ps. Signatū est sup
nos lumē vultus tui dñe. Scdm̄ fuit tps
legis scripte: et durauit a Moyse vsqz ad
saluatozē n̄m̄ Jeūz ch̄m. Tertiū est tps

legis gr̄e/ a ch̄o vsqz ad finē mūdi. Ro. j.
Lex p̄ Moyse data est: gr̄a z veritas per
Jeūz ch̄m facta est. Hoc tpe fuerit cō-
fracte nuptie iste in thalamo vteret̄ yginis
z p̄sumate in cruce. Joā. xij. Consumatū
est. Hec signant Hester. j. vbi dicit qz Assue-
rus. ij. anno imperij sui fecit grande cōiun-
ctū cūctis principibz z pueris suis fortiss-
mis. Assuer⁹ interpretat̄ britudo est: z fecit
deus q̄ est n̄ra beatitudo. Per tertiū annū
designat tertiū tps. s. gr̄e. Dicit autē in cha-
na. i. in zelo z amore: q̄a causa p̄ncipalis
incarnationis filij dei fuit amor. Joā. ij.
Sic de⁹ dilexit mundū vt filiū suū vnige-
nitū daret. Jō dicit filij dei cōceptus de
sp̄scro: q̄ est amor p̄ris z filij. Jre in Gal-
lilea. i. in mūdo. Vel ad s̄ram: qz in Paza-
reth ciuitate galilee fuit cōcept⁹ filij dei.
Iste nuptie designant p̄ cōiunctionē corū
p̄oz: q̄ est inter cōiuges carnales. vt in c.
debitū. de bigamis. Eph. v. Sacramētū
hoc magnū est: ego autē dico in ch̄o z eccl̄-
lesia. ¶ Quarte nuptie sunt anagogicē
siue supnales. De istis dicit Apo. xij. Be-
at⁹ q̄ ad cenā nuptiaz agni vocati sūt. Jre
Mar. xxy. Que patē erāt intrauerūt cūz
eo ad nuptias. Nota q̄ parate erāt. Req̄-
ritur ergo p̄paratio ad h̄ vt intrare valea-
mus ad nuptias vite br̄e: cōtra illos q̄ nō
curāt se p̄parare dicētes. Aut sum p̄citus
ad d̄nationē/ aut p̄destinatus ad salutē
z vtroqz casu nō requirit̄ p̄paratio: qz aut
erit inutilis p̄paratio si p̄citus sum: aut sup-
flua si p̄destinat⁹. qz p̄cietia z p̄destinatio
diuina mutari nō p̄t. Et cū isto errore trās-
eūtes/ a diabolo mirabiliter obcecant. Sz
q̄ro ab eis gr̄e rōnem istaz nō faciūt circa
vitā istam p̄sentē: nā dēte: minatū est tps
vite. Job. xij. Cōstituiti terminos ei⁹ q̄
p̄teriti nō poterūt. Lur q̄ preparat se doz
miedo/ comedendo/ bibendo/ pestes fugiē-
do/ medicos cōsulendo ad vitā viuendū in
vita moztali: z nō p̄parat se ad br̄e viuendū
duz in vita eternali: Deceptio magna est
ista: iō requirit̄ p̄paratio. Iste autē nuptie
die tertia celebrātur. Prima dies est visio
sp̄dēs fidei. Scda terto respondens spei.
Tertia ē fructio: in q̄ p̄ficiunt nuptie iste.
er hec r̄nder charitati. De ista vltima die
dicit in ps. lxxij. Delior est dies vna in
at̄ijs tuis sup milia. Cōtrabunt autē in

chana. i. amote. Hier. In charitate ppe
tua dilexi te: iō attraxi te miserans. Et q̄
briudo etiā amote pficit. Galilea inſpre
ratur trāſmigratio/et designat q̄ b̄riudo
pfecta nō pōt b̄ri/nisi aia trāſmigrat de vi
ra p̄tri. Exod. xxxij. Nō me videbit hō r
viuer. Rogem? ergo dñm vt nos ad has
nuptias pducere dignetur.

Cōnica. ij. post octa. ep̄ipha. de
ſignificatiōe lepre p. vij. effect⁹
eius: r de illi⁹ curatiōe. Ser. xv

Ecce lepro

Eccē lepro
sus veniēs adorabat eum.
Dat. vij. Pro declaratiōe
themas moralit̄ r materie
introduciōe est notādū q̄ in sacra ſcripu
ra ch̄is multipl̄ noiaſ fm diuerſas ſuas
excellētias. Et inſ cetera noia� vocat me/
dic⁹: qd̄ qd̄e p̄bar ratio er auctoritas. Rō
est iſta: q̄ ille dicit bonus medicus q̄ ha/
bet theoreticā in intellectu r practicā in ope.
Primo quidē theoreticā. ſcire p̄prietates
herbarū r lapidū rē. r quō debet infirmū
tanti applicari. Secōdo practicā in opere:
als nō eſſet bon⁹ medic⁹/ſi nō habet iſta
duo rē. Q̄ autē ch̄is habuit iſta duo/ne/
mo eſt q̄ nēciat. Habuit em̄ p̄mo ſciētā.
Qui em̄ meli⁹ ſcit p̄prietates rerū q̄ ille q̄
creauit eas: ſons ſapie verbuſ det. Secōdo
habuit practicā. q̄ a principio mūdi vſq̄
nūc ſp̄ practicauit rē. In Dauid nō me/
dic⁹ ſe ipſi ḡſas agere de ſanitate recepta
di. Benedic aia mea dño rē. vſq̄: Qui ſa/
nat oēs infirmitates tuas Pſ. cij. Fiat ḡ
rō. Quicūq̄ h̄z b̄n theoreticā r practicā eſt
bon⁹ medicus: ch̄is habuit vtrūq̄ ḡ rē.
Auctoritas ipſ⁹ ch̄i met q̄ ait. Nō e op⁹
valētib⁹ medic⁹: ſ; male habētib⁹. Dat.
it. Dic practice h̄ſtoriā illā. Itē Luce. v.
Non egent q̄ ſani ſunt medico/ſed q̄ male
h̄nt. q̄ vn⁹ ipſorū erat infirm⁹ de ſupbia.
ali⁹ de auaritia. ali⁹ de luxuria rē. Itē bo
nū erat q̄ ch̄is medicus fuit inſ eos dicit
hic Glo. Aug. Magn⁹ ad nos venit me/
dicus: q̄ magnus p̄ totū mundū vbiq̄ ta
cebat egro⁹. Itē pſ. cvj. Diſit p̄buſ ſuū
r ſanauit eos. Pater ḡ rōne r auctoritate
q̄ ch̄is eſt bon⁹ medic⁹: nec ſolū ipſe ch̄is

ſ; etiā apli ei⁹ ab ipſo docti fuerūt magni
medici. Dat. vſq̄. In noie meo demoniā
cūct̄/ſerpētes toller. r ſi mortiferū qd̄ b̄
berint nō eos nocebit. ſup egroſ man⁹ im
ponēt r b̄n habebū. Itē ḡ leproſus venit
ad eū rē. vt d̄r in thema. In q̄ duo oſidun
tur. Primo nra infirmitas ſp̄ialis. ecce le
proſus. Secōdo nra ſanitas mūdiſ. Ue/
ni. ado. eū. Quārū ad primū nota q̄ lepra
eſt infirmitas corp̄al b̄nſ ſeptē magiſ defe
ce⁹ p̄ q̄s ſign⁹ p̄cā mortalia. r ſe iſti vic⁹.
Prim⁹ eſt corp̄is inflatio: p̄ quā ſignat⁹
Secōs eſt ſitis accenſio: per ſupbia.
quam ſignatur auaritia.

Tertius eſt cōtraſtoſa affectio: p̄ quam
ſignatur luxuria.

Quartus eſt humidit̄ radicalis cōſum⁹
ptio: per quā ſignatur inuidia.

Quintus eſt fetida anbelatio: p̄ quam
ſignatur gula.

Sext⁹ eſt rauca locutio: p̄ quā ſignat⁹ ira
Septimus eſt mēbroz debilitatio: per
quam ſignatur acida.

Prim⁹ defect⁹ eſt corp̄is inflatio: p̄ quā
ſignat⁹ ſupbia q̄ inflat. Qñ hō cogitat
excellētā ſua: vſ gener⁹ parētū r auoz d̄
cēdo. Ego ſū tāoz parētū fili⁹. Sz fallū
eſt. In vſus Qui. ſ. de Pōro li. j. Si mō
nō celiſ/nec claz nomē auoz. Sz p̄bitas
magnoſ ingeniūq̄ facit. Iuue. ſary. vij.
Tota licet veteres exornēt vndiq̄ cere.
Atria nobilitas ſola ē atq̄ vnica p̄. vel
cogitādo dignitatē ſuā vſ parētū dicēdo.
Ego ſuz dñs vel capitane⁹ vel ep̄s rē. vſ
cogitādo diuitias vel ſciaz. Qui ſcia inflat
j. Lo. vij. Uel qd̄ veteri⁹ eſt de ḡſa ſupna
li quāq̄ ſupbit r homo: et de bonis opib⁹.
Aug. in rla. In mal⁹ opib⁹ iniquitas exerceſ
vt ſiat: ſupbia etiā bonis opib⁹ inſidiat vt
pereāt. r qd̄ p̄deſt dare paup̄ib⁹ r paup̄ez
fici: ſi aia miſera ſupbioz effici: diuitias
p̄tēndo q̄ fuerat poſſidēdo: Sz ſ illoſ
q̄ ſupbiū de p̄ſidētia er dignitate: ſp̄alit̄
d̄ i ſacra ſc̄ptura. Iudiciū duriffimū h̄is
q̄ p̄ſunt fier. Exiguo em̄ cōcedit miſcōtia.
Potētes autem potētē rōmēta patiētur
Sap. vij. Nota duriffimū in ſuperlatiuo:
durū ſit iudiciū cuiſlibet quādo morit: cui
dicit ch̄is. Redde rationē villicatōis tue.
Lu. xvj. ſ; de cogitatioe locutioe r opari
one rē. Durū ſit iudiciū illis q̄ nō ſolū d̄